

Skatteministeriet

23. juni 2021
J.nr. 2021 - 4554

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 535 af 28. maj 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/ Uffe Mikkelsen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse de forventede udgifter forbundet med at indføre kørselsfradrag for SU-modtagere bosiddende i landdistriktskommunerne både umiddelbart samt efter tilbageløb og adfærd?

Svar

Befordring mellem bopæl og arbejdsplads er som udgangspunkt en privat udgift, som er skattesystemet uvedkommende. Der er dog fastsat særlige regler om befordringsfradrag. Det skyldes, at befordring mellem bopæl og arbejdsplads har en vis tilknytning til indkomstens erhvervelse, og at befordringsfradraget er med til at fremme mobiliteten på arbejdsmarkedet.

Studerende, der har en lønindkomst ved siden af studierne, har på tilsvarende måde adgang til fradrag for befordring mellem bopæl og arbejdsplads. Elever, der er i lønnet praktik, har en lønindkomst, og derfor har de også adgang til befordringsfradrag. Der er imidlertid ikke fradrag for studerendes transport mellem bopæl og studiested, når der ikke udbetales løn. Udgifter, som afholdes i forbindelse med studieaktivitet, er derfor ikke fradragsberettigede.

Indførelse af befordringsfradrag for studerende vil stride mod det grundlæggende skatteretlige princip om, at der alene er fradragsret for udgifter, der går til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. En sådan ordning forbeholdt studerende med bopæl i afgrænsede geografiske områder af Danmark vil endvidere forskelsbehandle studerende afhængig af bopæl. Eventuelle EU-retlige aspekter herved er ikke vurderet.

Der var i 2019 ca. 330.000 SU-modtagere¹, hvoraf ca. 75.000 var bosat i en kommune med landdistriktsområder². Hvis disse studerende kan få befordringsfradrag på niveau med erhvervsaktive pendlere, skønnes det at indebære et umiddelbart mindreprovenu på ca. 450 mio. kr. årligt, svarende til ca. 350 mio. kr. årligt efter tilbageløb. Det er forudsat, at de omfattede studerende har en skattepligtig indkomst, der giver mulighed for at udnytte fradraget fuldt ud.

Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed, bl.a. som følge af, at den præcise afstand mellem studerendes bopæl og uddannelsessted samt antal dage med fysisk fremmøde på uddannelsesstedet er ukendte.

¹ Helårspersoner.

² Til besvarelsen er anvendt definitionen af landdistriktsområder, som bruges til udpegning af lokale aktionsgrupper (LAG). Det betyder, at følgende 56 kommuner anses for at indeholde landdistrikter:

Assens, Billund, Bornholm, Brønderslev, Fanø, Favrskov, Faxe, Frederikshavn, Faaborg-Midtfyn, Gribskov, Guldborgsund, Haderslev, Halsnæs, Hedensted, Hjørring, Holbæk, Holstebro, Ikast-Brande, Jammerbrugt, Kalundborg, Kerteminde, Langeland, Lejre, Lemvig, Lolland, Læsø, Mariagerfjord, Middelfart, Morsø, Norddjurs, Nordfyns, Nyborg, Næstved, Odder, Odsherred, Randers, Rebild, Ringkøbing-Skjern, Samsø, Skive, Slagelse, Sorø, Stevns, Struer, Svendborg, Syddjurs, Sønderborg, Thisted, Tønder, Varde, Vejen, Vesthimmerlands, Viborg, Vordingborg, Ærø og Aabenraa.

Der er i beregningerne ikke taget højde for eventuelt bortfald eller mindreforbrug af eksisterende kompensationsordninger i form af fx Ungdomskort og kilometergodtgørelse. Der er herudover ikke indregnet administrative omkostninger – herunder øgede udgifter til kontrol.

Der foreligger ikke nogen veldokumenteret metode til at beregne afledte arbejdsudbudsvirkninger af ændringer i befordringsfradraget, hvorfor det ikke er muligt at skønne over de provenumæssige virkninger af ændringer i befordringsfradraget efter adfærd.

Det bemærkes, at det foreslåede fradrag vil give et – begrænset – incitament for studerende til at blive boende eller bosætte sig i en landdistriktskommune. Da studerende som udgangspunkt har en relativt lav indkomst, er den økonomiske fordel for landdistriktskommunen som følge af øgede skatteindtægter dog ikke særlig stor.